

Omgaan met dementie: het voeren van een gesprek

Gesprekken zijn belangrijk omdat zij aandacht en warmte uitstralen.

Een gesprek voeren om informatie uit te wisselen is door de geheugenstoornis niet meer mogelijk. Iemand met dementie kan zich niet herinneren *dát* en *wát* er vergeten is. Het stellen van een open vraag (waarop meerdere antwoorden mogelijk zijn) aan de mens met dementie is dan ook veel te moeilijk.

Een gesprek voeren zonder open vragen te stellen doet een beroep op uw creativiteit. Probeer een vraag zo te stellen dat er geantwoord kan worden met een simpel ja of nee. Daarbij is het belangrijk dat allebei de keuzes vermeden worden.

Zeg dus niet "Wil je tv-kijken, of niet?" maar "Wil je tv kijken?".

Op het moment dat je in de gaten krijgt dat de mens met dementie je niet herkent hoef je niet te vragen "Weet je wie ik ben?" maar zou je kunnen zeggen: "Hallo, ik ben blij je te zien!".

Of als iemand met dementie je (alweer) vraagt om haar mee te nemen naar huis (en dat kan niet) zou je in plaats van "Je weet dat ik dat niet kan doen en toch vraag je me dat weer!" kunnen zeggen: "Ik zou willen dat ik dat kon maar ik kan het gewoon niet".

Op deze manier een gesprek voeren geeft de mens met dementie meerdere mogelijkheden. Er kan een gesprekje volgen maar er kan ook gewoon met ja of nee geantwoord worden. Er hoeven geen details over het onderwerp besproken te worden. Algemeenheden voldoen in zo'n gesprekje. Op die manier behoudt de mens met dementie haar waardigheid.

Probeer te praten over dingen die zij op hetzelfde moment kan horen, ruiken, voelen of aanraken. Dat er mooie muziek op de radio is waarvan u ook zo kunt genieten. Dat de koffie zo lekker ruikt. Dat u van die koude handen hebt, hier voel maar, en dat de handschoenen niet veel hebben geholpen.

De zin van het leven halen mensen vaak uit hun gezin, hun werk of hobby's. Voor de mens met dementie is dit niet zo voor de hand liggend. Zij kent deze waarden en gevoelens niet meer op de manier zoals zij die vroeger beleefde. Wat u kunt doen is spullen meenemen die doen denken aan het werk of de hobby's van vroeger. Bv. een folder met tuinartikelen voor iemand die vroeger groene vingers had. Of foto's bekijken uit de periode waarin de mens met dementie denkt dat zij leeft. Foto's van haar kinderen in hun kindertijd. Op die manier kan er een gesprek ontstaan waarbij de mens met dementie aan kan geven wat zij te vertellen heeft.